Linum bienne Mill., 1768

- liño bravo, l. mourisco, l. silvestre, canaveña, canabeña
- lino silvestre, l. bravo, l. pálido, l. de hoja estrecha
- karrapusta, liñua
- lli biennal, lli bord, lli de prat
- pale, narrowleaf flax
- linho bienal, linho bravo

ESTADO DE CONSERVACIÓN

Sen avaliar

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Magnoliophyta	**Magnoliopsida**	**Malpighiales**	**Linaceae**	***Linum***

ORIXE

Europa.

CARACTERÍSTICAS

Planta herbácea bienal de ata 70 cm de altura. Follas sésiles, alternas, glabras, sen glándulas basais, estreitas, lanceoladas e con tres veas, sendo a central a máis prominente. Flores dispostas en inflorescencias corimbosas. Cáliz con 5 sépalos verdosos, lanceolados, enteiros, de 6 mm e eglandulares. Corola con 5 pétalos azuis clariños e con numerosas veas máis escuras, ovados, cun ápice redondeado. Ten 5 estames alternando con estaminodios. Os seus filamentos están unidos na base e as anteras son azul escuras. Os estilos teñen forma de maza. O froito é unha cápsula dehiscente con 10 valvas e un pequeno bico na parte superior. No interior hai 5 cavidades, cada unha contén dúas sementes aplanadas. Florece de marzo a xuño.

HÁBITAT

Bastante común en prados de sega, beiras de estradas e zonas rochosas nitrificadas dende o nivel do mar ata os 1000 m de altura.

DISTRIBUCIÓN

Suroeste de Europa, dende as Illas Británicas ata o Mediterráneo, Madeira e as Illas Canarias.

CURIOSIDADES

A fibra de liño empregábase habitualmente na fabricación de tecidos, cordas, cestos e velas de barcos, entre outros usos.